

пушкѣтъ си до мене и пицовѣтъ си до възглавницѣтъ си, легнѣхъ за прѣвъ нѣтъ на одрѣ, отъ мое рѣководѣіе, и спяхъ спокойно цѣлѣ нощ.

Струва ми ся, че никога единъ самъ челоуѣкъ не си е приготвялъ за себе си хранѣ и други такѣмы отъ колкото азъ сега бѣхъ си приготвилъ, но при всичко това не бѣхъ още благодаренъ. Искѣхъ да земѣ отъ корабѣтъ всичко що можаше да ся прѣнесе. За това ходяхъ всякой день на корабѣтъ и принасяхъ каквото можѣхъ да дигѣмъ отъ това що имѣше въ него и що можаше да ми потрѣба; сирѣчь малкы вѣженца, врѣвіе и единъ кѣсъ дебело платно, което служаше за искърпваніе на платната въ кораба. Но отъ всичкитѣ ми корысти, за найскѣпоцѣнѣимъ имѣхъ единъ голѣмъ делѣкъ съсъ сухари, три бѣчовкы съ ромъ или рѣкныя, единъ ковчегъ захаръ нечистѣ и единъ мѣрѣ брашно. Испразднихъ за скоро сухаримѣтъ, распрѣдѣлихъ гы на много мѣста, обвихъ гы въ много платна; послѣ плувѣхъ и стигѣхъ благополучно на сушѣтъ както и първо.

Като прѣнесохъ отъ корабѣтъ всичко що можаше лесно да ся прѣнесе, зехъ да рѣжѣ дебелытъ вѣжѣ на кѣсове съразмѣрно споредъ